

BOTANICY W „KTO JEST KIM W POLSCE”

Botanists in „Who is who in Poland”

Ukazanie się w roku 1984 pierwszej po II wojnie światowej pozycji *Kto jest kim w Polsce*, przyjęto z równie wielkim zadowoleniem (że w końcu jest) co i rozczarowaniem (bo wyjątkowo niekompletne jak na dzieło tego typu). Wydawało się, że liczne krytyczne recenzje zmobilizują autorów i wydawcę do poważnych zmian i uzupełnień. Ukazujące się obecnie drugie wydanie, nie może jednak nadal zadowalać, szczególnie społeczności botaników polskich. Zestawienie nazwisk, które się tam znalazły, z tymi których tam nie ma, świadczy najlepiej o braku jakiegokolwiek klucza w doborze osób.

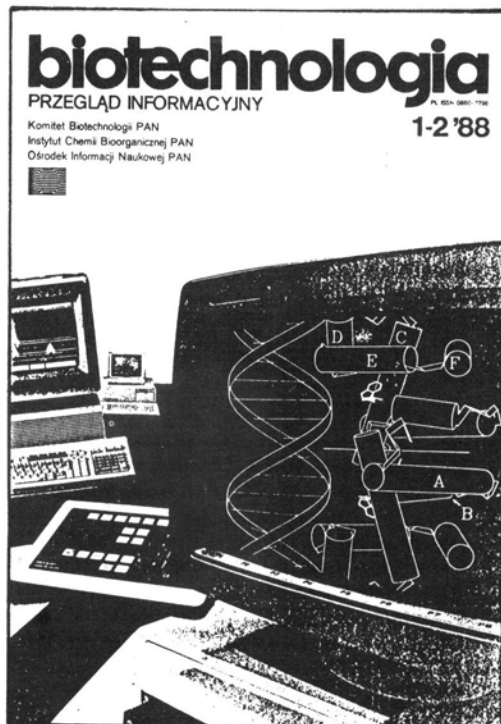
Wśród zamieszczonych biogramów znalazły się nazwiska następujących osób: S. Białobok, S. J. Borowiec, K. Browicz, S. W. Bugała, S. Domański, J. Kornaś, A. Lukaszewicz, M. Falkowski, J. Fabijanowski, K. Izdebski, A. Jasiewicz, A. Markowski, A. Medwecka-Kornaś, M. J. Olszewska, B. Podbielkowski, E. W. Pogan, B. Rodkiewicz, R. M. Rudnicki, L. R. Ryszkowski, A. Skirgiełło, K. Starmach, W. J. Starzecki, A. M. Szweykowska, A. Środoń, S. Tolpa, W. Truszkowska, T. J. Wodzicki, T. W. Wojterski, H. S. Zimny, W. Żukowski. Nie znaleźli się natomiast w wspomnianym dziele tacy choćby botanicy jak: J. Fabiszewski, J. B. Faliński, W. Gajewski, F. Górski, K. Grodzińska, S. Gumiński, Z. Hejnowicz, M. Jasnowski, A. Kacperska, S. Lisowski, W. Matuszkiewicz, R. Olaczek, H. Piotrowska, Z. Podbielkowski, K. Rostański, J. Siemińska, L. Studlik, E. Symonides, J. Szweykowski, T. Sulma, T. Traczyk, I. Turowska, J. Walas, K. Wasylińska, K. Zarzycki i in. Można oczywiście cieszyć się tym co jest. Można też przyjąć usprawiedliwienia autorów zamieszczone we wstępie do dzieła. Nic jednak nie zmienia faktu, że nie jest to *Who is who* botaniczne, nawet w tych skromnych ramach jakie zakreślili mu sami autorzy. Wątpliwym pocieszeniem jest fakt, że nie ma tam również takich nazwisk jak Tadeusz Mazowiecki czy Bronisław Geremek – ktoś nie wyczuł wiatru historii. Niektóre braki uzupełni zapewne suplement zapowiedziany na włożonej w książkę ulotce. Należy się jednak obawiać, że nie będzie w nim botaników. Pozostaje więc nadzieja, że przygotowywany obecnie informator *Kto jest kim w polskiej botanice* zapełni istniejącą lukę. Poniżej podaję opis bibliograficzny omawianej pozycji.

Kto jest kim w Polsce. Informator biograficzny. Wyd. 2, ss. 1584. Wydawnictwo Interpress, Warszawa, 1989.

Zbigniew MIREK

NOWE PERIODYKI I SERIE
NEW JOURNALS AND SERIES

BIOTECHNOLOGIA – PRZEGLĄD
INFORMACYJNY (ISSN 0860-7796)

Kwartalnik o profilu przeglądowo-informacyjnym, oficjalny organ Komitetu Biotechnologii przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Wydawcy: Komitet Biotechnologii PAN, Instytut Chemii Bioorganicznej PAN oraz Ośrodek Informacji Naukowej PAN. Pierwszy, podwójny zeszyt (nr 1-2) ukazał się w roku 1988. Zawiera on m. in. następujące artykuły: *Komputerowe banki sekwencji kwasów nukleinowych i białek, Przegląd pakietów programów komputerowych stosowanych w analizie kwasów nukleinowych i białek, Komputerowy system informacji naukowej, Bazy danych dla biotechnologii, Czasopiśma biotechnologiczne.*

Redakcja: Dr Ewangelina Twardowska (red.)
Biotechnologia – Przegląd Informacyjny
61-704 Poznań, ul. Noskowskiego 12
tel. 528-503

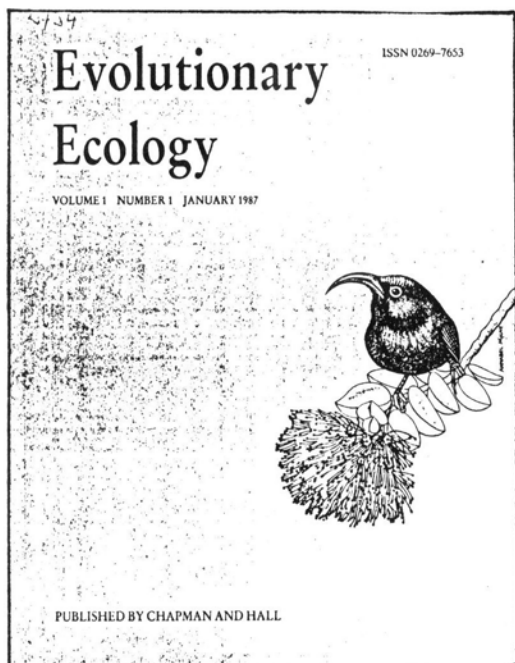
FLORA MEDITERRANEA

Czasopismo międzynarodowe powołane do życia w bieżącym, 1990 roku, poświęcone głównie problemom fitotaksonomicznym i fitogeograficznym obszaru śródziemnomorskiego. Powstało w wyniku poparcia ze strony Międzynarodowej Fundacji (International Foundation) *Pro Herbario Mediterraneo*. Publikuje prace w językach: angielskim, francuskim i włoskim. Członkami redakcji czasopisma są: F. Garbari (Pisa); W. Greuter (Berlin); S. Pignatti (Rzym); F. M. Raimondo (Palermo) oraz B. Valdes (Sevilla).

Redakcja: Redazione di FLORA MEDITERRANEA
Prof. F. M. Raimondo
Dipartimento di Scienze Botaniche
Via Archirafi, 38
I-90123 Palermo

EVOLUTIONARY ECOLOGY

(ISSN 0269-7653)

Północnoamerykański kwartalnik, poświęcony problemom szeroko pojętej ekologii ewolucyjnej, kładący nacisk na zagadnienia teoretyczne, doświadczalne, a także problemy behawioralne oraz funkcjonowanie ekosystemów. Publikuje wyłącznie prace o wysokim stopniu oryginalności. Pierwszy numer ukazał się w roku 1987. Wśród 22 członków redakcji 19 osób to przedstawiciele krajów anglojęzycznych. Trzy pozostałe, to profesorowie Jesus Alberto Leon

z Wenezueli, Helmut Zwolfer z Niemiec i Adam Lomnicki z Krakowa.

Redakcja: Dr. Michael Rosenzweig (redaktor)
Department of Ecology
and Evolutionary Biology
University of Arizona
Tucson, AZ 85721, USA

Zbigniew MIREK

INFORMACJA BOTANICZNA
BOTANICAL INFORMATION SOURCESATLASY I BIBLIOGRAFIA DOTYCZĄCA
MAP ZASIĘGÓW OGÓLNYCH FLORY
ŚRODKOWOEUROPEJSKIEJ

The atlases and bibliography for the maps of general distribution of the Central European flora

Poniżej zestawiono najważniejsze dzieła zawierające zasięgi ogólne roślin naczyniowych występujących w Europie Środkowej. Wydano dwa cykle atlasów; są to dzieła Hulténa i Friesa oraz Meusela i jego szkoły. Hultén kartował przede wszystkim rośliny występujące w borealnej części Holarctydy, a dla Meusela i współpracowników kryterium wyboru gatunków było ich występowanie na terenie Niemiec. Od 1974 roku wydawany jest pod redakcją Jalasa i Suominena – *Atlas Florae Europaeae*. Dla roślin nie wykraczających swymi zasięgami poza obszar Europy dzieło to zawiera kompletne mapy zasięgów ogólnych. Natomiast dla wielu gatunków o szerszych arealach, zasięg azjatycki można uzupełnić z opracowań Tolmaczowa i jego szkoły (patrz także Smidt). Z polskich wydawnictw wiele oryginalnych map zasięgów ogólnych zawiera *Atlas rozmieszczenia drzew i krzewów w Polsce* (red. S. Białobok, K. Browicz, Z. Czubiński, 1963–1981). Liczne mapy zasięgów dla antropofitów (archaeofity) zamieszczone są w kilkuczęściowym opracowaniu A. Zająca [*Zesz. Nauk. UJ, Prace Bot.* 11 (1983); 14(1987); 15(1987); 17(1988)].

Najobszerniejszym z dotąd wydanych katalogów map zasięgowych dotyczących zarówno ogólnych arealów taksonów, jak i map szczegółowych przedstawiających rozmieszczenie lokalne, jest *Index Holmensis*, którego wydawanie rozpoczęło się pod redakcją Tralaua w 1969 roku. Z innych indeksów dostępnych w Polsce wymienić można spis map opublikowanych w Czechosłowacji (Houfek i in. 1981), zawierający również cytaty map ogólnego rozmieszczenia.

W Zakładzie Taksonomii Roślin i Fitogeografii Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego gromadzona jest kserograficzna kartoteka map rozmie-